

Christopher Park, piano

DIJOURS, 25 DE MAIG DE 2017 – 20.30 h
Cicle ECHO Rising Stars *Petit Palau*

Programa

I

Johannes Brahms (1833-1897)
*Variacions i fuga en Si bemoll major
sobre un tema de Händel, op. 24*

26'

Frédéric Chopin (1810-1849)
Nocturn en Si major, op. 9 núm. 3

7'

“Larghetto” del *Concert de piano
en Fa menor, op. 21*
(transcripció de Christopher Park)

10'

II

Olga Neuwirth (1968)
Trurl-Tichy-Tinckle

9'

Obra d'encàrrec del Musikverien
i Wiener Konzerthaus, estrena a l'Estat

Igor Stravinsky (1882-1971)

Tres moviments de 'Petruixka'

18'

“Danse russe”

“Chez Pétrouchka”

“La semaine grasse”

Concert presentat per: Musikverien i Wiener Konzerthaus

TAQUILLA INVERSA

A la sortida del concert, fixareu l'import de l'entrada en funció de l'experiència obtinguda.

Sobre l'escenari avui actuarà un dels pianistes més sòlids del panorama europeu, i en la producció i realització del concert, hi han treballat gairebé 10 de persones: artistes, tècnics, personal de gestió, personal de sala i col·laboradors. Tots ells fan possible que aquesta cita musical tingui lloc.

Comentari

Considerada sovint un exercici escolar, la variació esdevé, en mans de Brahms, el vehicle ideal per expressar-ho tot. El seu opus 24 parteix d'una lliçó per a clavecí de Händel –tria que delata l'entusiasme per la música antiga– i destaca per les seves enormes dimensions i complexitat tècnica. Compost el 1861 per a l'aniversari de Clara Schumann –que va estrenar l'obra–, combina el rigor de la fuga amb les capacitats del piano modern.

Els *Nocturns* primerencs de Chopin mostren la influència de John Field –creador del gènere– en l'estructura homofònica i el predomini de la melodia sobre un acompanyament d'arpegis amb pedal. Dels tres de l'opus 9, el tercer és el més interessant i madur pel caràcter únic, gairebé d'*scherzo*, l'atenció a la miniatura i els contrastos entre el fràgil tema principal i la dramàtica secció intermèdia.

També data dels primers anys de Chopin la seva petita producció per a piano i orquestra. El *Segon Concert* –primer en ordre de composició– s'inspira en l'amor per la cantant Konstancja Gladkowska, fet que explica la melodia gairebé operística, llarga i ornamentada sobre trèmol de les cordes que trobem al moviment lent, autèntic nucli del *Concert*.

Les obres d'Olga Neuwirth són multisensorials i es basen en tot el rang d'efectes dels instruments, tant electrònics com orquestrals. Programada, des de ben jove, als festivals de Viena i Salzburg, la compositora afirma que la música no pot fer la realitat millor del que és, però sí fer reflexionar el públic sobre allò que coneix i interessar-lo pel que no coneix.

Petruixka, el segon encàrrec dels Ballets Russos de Diaghilev a Stravinsky, desenvolupa un nou llenguatge orquestral en què el piano té un rol capdavanter. Amb tot, el compositor va dedicar molts esforços a transcriure'n tres escenes només per a aquest instrument, a proposta d'Arthur Rubinstein. El resultat s'acosta fidelment a l'original gràcies a una textura seca i percussora i el ritme creat per la juxtaposició d'idees melòdiques breus i senzilles.

Albert Torrens, periodista

Biografia

Christopher Park

“Christopher Park és un pianista que captiva pel seu fascinant domini de la tècnica, la seva sorprenent maduresa musical i un estil interpretatiu particularment intens.” Aquesta va ser l'explicació que va donar el jurat del Festival de Música Stiftung Schleswig-Holstein després d'adjudicar a Christopher Park el reconegut Premi Leonard Bernstein el 2014.

Park ha col·laborat amb nombroses orquestres importants, com la Simfònica de Viena, Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín, Orquestra Nacional de España, Orquestra Sinfònica de Galícia, Filharmònica de Seül, Simfònica de Xangai i Simfònica de Bamberg.

Fins ara ha treballat amb directors com Christoph Eschenbach, Paavo Järvi, Sebastian Weigle, Paul Daniel i Dmitri Kitaenko, i ha tocat en esdeveniments com el Festival de Música de Rheingau, Festival de Música de Schleswig-Holstein, Quinzena Musical de Sant Sebastià i Festival de Ravinia.

La temporada 2016-17, l'ECHO va elegir Christopher Park com a “artista revelació”, motiu pel qual debutarà en sales de concerts de renom d'Europa, com Londres, Amsterdam, París, Hamburg, Viena, Estocolm, Budapest i Lisboa, entre d'altres, a més de Barcelona.

Com a solista, està molt implicat en la música de cambra. Ha tocat amb el Quartet Kuchl, i també amb Avi Avital, Richard O'Neill, Leticia Moreno i Adolfo Gutiérrez Arenas, al costat de cantants com Sumi Jo, i ha col·laborat amb John Neumeier en diversos projectes.

Christopher Park va rebre la influència de dues grans tradicions musicals durant els seus estudis: l'escola russa de Lev Oborin, amb Lev Natochenny, i l'escola alemanya de Wilhelm Kempff, amb Joachim Volkmann.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat